

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 5T/88/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914010411
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Nadzam
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2014:7914010411.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jozefa Nadzama a prísediacich Jozefa Konturu a Ing. Miroslava Velgosa, PhD. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27.11.2014

r o z h o d o l :

Obžalovaný K. N., R.. XX.X.XXXX C. T., T. D.

T., B.. X..J. Č..XXXX/X, T..Č.. C. C. T.

V. I. C. Ú. J.-Š.

je vinný , že

dňa 29.3.2014 okolo 11.00 hod. pred rodinným domom na ul. I.Krasku č. XXX/XX v T. v podnapitom stave pristúpil k mal. Z. D., R.. XX.X.XXXX, ktorému vypadla z ruky dvojeurová minca so slovami, aby mu uvedenú mincu dal, čo však mal. Z. D.. odmietol a snažil sa spadnutú mincu zo zeme zodvihnúť, kedy ho obvinený sotil a následne 2-krát kopol do ľavého stehna a dal mu facku po ľavom líci, avšak zranenie mu nespôsobil a keď maloletý poškodený v dôsledku fyzického napadnutia ležal na zemi, obvinený predmetnú dvojeurovú mincu zobral a odišiel, čím takto odcudzením uvedenej finančnej hotovosti 2,- eur spôsobil škodu poškodenej D. D.,

t e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal na chránenej osobe

t ý m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods.1, ods.2 písm.d/ Tr.zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods.1 písm.a/ Tr.zákona.

Z a t o h o o d s u d z u j e :

Podľa § 188 ods.2, § 43 Tr.zákona na d' a l š í trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods.1 písm.a/ Tr.zákona pre výkon trestu zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu s m i n i m á l n y m stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Vykonaným dokazovaním súd zistil skutkový stav tak ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný K. N. sa v prípravnom konaní k skutku priznal. V zápisnici o výsluchu na druhý deň po spáchaní skutku uviedol, že od rána do skutku vypil asi 2 litre bieleho vína keď bol na ulici, zbadal maloletého Z., ktorý vychádzal na ulicu a videl, že z ruky mu vypadla na chodník 2,-eurová minca, čupol si, chcel ju zdvihnúť, ale vtedy on k nemu pristúpil, povedal mu, aby tieto peniaze mu dal, tento to odmietol, preto ho najprv oboma rukami sotil do pleca, potom ho 2-krát kopol do nohy a raz udrel otvorenou rukou po hlave, následkom toho Z. spadol na zem a on z chodníka zdvihol 2,-eurovú mincu a odišiel naspäť domov, kde starej matke C. T. dal tieto peniaze, aby si kúpila cigarety. Rovnako pri ďalšom výsluchu v prípravnom konaní obžalovaný sa priznal k spáchaniu skutku, uviedol, že trvá na tom čo vypovedal pri svojom prvom výsluchu dňa 30.3.2014, pričom na skutok si už veľmi nepamätá, lebo mal vypité, uviedol, že ľutuje čo sa stalo, pričom žiadal prokurátora o dohodovacie konanie o vine a treste.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 4.9.2014 obžalovaný vyhlásil, že nie je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a uvádzal, že v inkriminovanom čase bol na mieste skutku aj stretol poškodeného Z. D., bol opitý a zbil ho, sotil ho rukami tak, že ho raz udrel, pričom on spadol na zem, poškodený maloletý pri sebe žiadne peniaze nemal, resp.on nevidel žiadne peniaze a odišiel z miesta činu preč.

Z výsluchu svedkyne poškodenej D. D., ktorej bol maloletý Z. D. zverený do náhradnej osobnej starostlivosti rozsudkom OS Trebišov sp.zn. 7P/112/2007 právoplatným 28.5.2007 v prípravnom konaní vyplynulo, že čo sa týka samotného napadnutia, k tomu nevie uviesť nič, lebo to nevidela, uviedla, že nežiada náhradu škody od obžalovaného a ďalej uviedla, že vnuk bol ošetrovaný po skutku v nemocnici v Trebišove kde utrpel pohmoždenie tváre vľavo a stehna vľavo. O tom, že jej vnuk Z. mal byť pobitý, o tom vie iba z počutia od ľudí z okolia. Pri výsluchu na hlavnom pojednávaní táto svedkyňa uviedla tie isté skutočnosti ako v prípravnom konaní.

Z výsluchu maloletého svedka Z. D., ktorý sa uskutočnil v prípravnom konaní v deň spáchania skutku vyplynulo, že v doobedňajších hodinách tohto dňa bol na návšteve svojej starej mamy K. D. bývajúcej tiež na ulici X. Krasku, ktorá mu dala peniaze a to 2-eurovú mincu, keď vyšiel z dvora na ulicu na chodník pred dom, chcel si uvedenú mincu dať do ľavého vrecka nohavíc, čo sa mu ale nepodarilo a minca mu spadla na chodník, vtedy k nemu pristúpil obžalovaný K. N., ktorý to videl, povedal mu, aby mu dal peniaze, na čo on uviedol, že mu ich nedá, snažil sa zdvihnúť mincu z chodníka, na čo obžalovaný ho najprv sotil do pleca, pričom doňho 2-krát kopol pravou nohou do ľavej nohy a taktiež ho raz udrel pravou rukou po pravom líci, na čo sa rozplakal, K. N. zdvihol zo zeme 2,-eurá a ušiel preč. V čas keď ležal na zemi, došla k nemu stará mama K. D., ktorá ho zobrala k lekárovi na ošetrovanie. Maloletý svedok uviedol, že K. N. pozná veľmi dobre, pretože býva na tej istej ulici ako on a má dieťa so sestrou jeho matky, E. D., ktorá býva v tom istom dome ako on.

Na hlavnom pojednávaní maloletý svedok Z. D. zmenil svoju výpoveď a vypovedal, že potom, čo mu stará mama K. D. dala 2,-eurá, vyšiel von na ulicu, kde videl nafetovaného obžalovaného, ktorý ho

fyzicky napadol, 2-krát ho udrel, v dôsledku čoho spadol na zem, na to ho obžalovaný kopol. Tvrdil, že potom, čo vyšiel z domu s 2,-eurovou mincou, túto si zasunul do zadného vrecka nohavíc. Tvrdil, že minca mu na chodníku nespada a obžalovaný mu ju nezobral. Na vysvetlenie rozporov svedok uviedol, že si iba myslel v čase skutku, že obžalovaný mu zobral peniaze a pravdou je to, čo vypovedal na hlavnom pojednávaní.

Z výsluchu svedkyne O. K., pedagogičky vyplynulo tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, že maloletý svedok vypovedal spontánne, nebol naňho vyvíjaný žiaden nátlak a neboli mu kladené žiadne sugestívne otázky.

Z výsluchu svedkyne C. T., starej matky obžalovaného v prípravnom konaní, ktorý sa uskutočnil v deň spáchania skutku vyplynulo, že v doobedňajších hodinách bola u svojej dcéry I. T. na ul.X. J. približne okolo obeda keď pýtala od dcéry peniaze na cigarety, vtedy došiel k nej jej vnuk K. N., obžalovaný, ktorý dal pred ňu na stôl 1 ks 2-eurovej mince a povedal, že si môže kúpiť cigarety. Na otázku odkiaľ mal K. peniaze to uviesť nevedela, lebo jej to nepovedal. Svedkyňa pri svojom druhom výsluchu v prípravnom konaní využila svoje právo a vo veci vzhľadom k príbuzenskému vzťahu k obžalovanému odmietla vypovedať.

Z výsluchu tejto svedkyne na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že dňa 29.3.2014 bola u svojej dcéry I. T. a počula zvonku krik obžalovaného ako po rómsky kričí „babo, povič, že som ci dal 2,-eurá, že me policajti pušča“. Po prečítaní jej výpovede z prípravného konania na vysvetlenie rozporov uviedla, že v prípravnom konaní vypovedala tak, ako na ňu kričal obžalovaný K. N.. Na otázku prečo neuviedla túto skutočnosť v prípravnom konaní uviedla, že toto nevie vysvetliť, lebo bola z toho šokovaná, na otázku, prečo túto skutočnosť neuviedla pri svojom druhom výsluchu a využila právo nevypovedať svedkyňa uviedla, že bola potom, čo jej zomrela dcéra v šoku a v zlom rozpoložení. K tejto skutočnosti obžalovaný uviedol, že pokiaľ ju pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní neuvádzal, tak na to zabudol.

Z výsluchu svedkyne K. D., starej matky maloletého Z. D. v prípravnom konaní z jej výsluchu zo dňa kedy sa mal stať skutok vyplynulo, že v doobedňajších hodinách ju navštívil vnuk Z. D., pýtal od nej peniaze, na čo ona mu dala jednu 2-eurovú mincu, bolo približne okolo 11.00 hod keď Z. odišiel z domu, hneď na to ani nie o minútu počula, že niekto kričí „mamo“, na čo vybehla z domu na ulicu, pričom na chodníku pred svojím domom našla ležať na zemi vnuka Z. D., pozrela smerom na ul. Švermovú, pričom zbadala, že k chodníku beží K. N., ktorého veľmi dobre pozná a utekal smerom k svojmu domu, vnuk sa na zemi prebral a povedal jej, že ho pobil K. Pulko a že mu zobral 2,-eurá, ktoré mu predtým dala.

Z výsluchu tejto svedkyne v prípravnom konaní dňa 19.5.2014 vyplýva, že skutočne v inkriminovaný deň dala vnukovi 2,-eurovú mincu a potom čo počula vonku hluk vyšla na ulicu a maloletý Z. D. jej povedal, že K. N. mu zobral 2,-eurá a pobil ho. Potom odišla s Z. D. na ošetrenie k lekárovi, následne na políciu. Keď sa vrátili obaja domov, išli si ľahnúť do detskej izby, na čo zaspali, a keď sa ráno zobudili a upratovala plachtu na posteli, našla na nej jeden kus 2-eurovej mince, na čo sa opýtala maloletého Z., že „tu sú tie 2,-eurá a že prečo klamal“, na čo maloletý jej mal povedať „baba, ja som hľadal a nenašiel som ich“.

Z výsluchu tejto svedkyne na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v inkriminovaný deň bol dopoludnia vnuk Z. D. u nej, pýtal od nej peniaze, na čo mu dala 2,-eurovú mincu, ktorú držal v ruke, o krátky čas odišiel, o chvíľu počula ako kričí „joj mamó, joj mamó“, na čo vyšla na ulicu, videla Z. ležať na zemi a utekať obžalovaného smerom na ul.Švermovú, zobrala ho dnu, Z. jej povedal, že obžalovaný ho zbil, ale neuviedol jej, že mu zobral peniaze, ktoré mu ona dala. Na to odišli spoločne do nemocnice a po návrate asi o 17.30 hod. si spoločne ľahli a ráno keď sa zobudila a upravovala posteľ, na plachte našla 2,-eurovú mincu, na čo povedala Z. „tu máš 2,-eurá, o ktorých si mi deň predtým tvrdil, že ti ich zobral K. N.“. Po predložení zápisníc z prípravného konania a po požiadaní o odstránenie rozporov svedkyňa uviedla, že rozpor vysvetliť nevie.

Z výsluchov svedkýň O. U., I. U., I. D., E. D., všetkých príbuzných obžalovaného, vyplynulo, že v deň skutku sa konali voľby do europarlamentu, tvrdili, že v tom čase boli na ulici, videli, že obžalovaný je nafetovaný, obžalovaný išiel za svojou družkou E. D., s ktorou nebývajú spolu s tým, že chcel vidieť svoje maloleté deti, E. mala na rukách 3-ročné dieťa, nechcela obžalovaného pustiť dnu, ale oboma rukami ho sotila potom, čo dieťa dala na zem, obžalovaný spadol na zem, následne zobrala násadu od metly a touto ho bila, na čo prišiel aj maloletý Z. D. a do ležiaceho na zemi doňho kopal. Z výsluchov uvedených svedkýň na hlavnom pojednávaní vyplynuli tie isté skutočnosti a svedkyňa O. U. navyše dodala, že na mieste kde ležal obžalovaný potom čo ho zbili družka E. D. a maloletý Z. D. nevidela ležať žiadne peniaze, pričom zároveň dodala na otázku, že k tomuto incidentu došlo hneď rána 29.3.2013.

Z výsluchu svedkyne I. U. na hlavnom pojednávaní vyplynuli tie isté skutočnosti ako v prípravnom konaní, pričom táto na hlavnom pojednávaní dodala, že E. D. bila obžalovaného sama, nebola tam žiadna osoba, ale jednu z otázok ďalej uviedla, že tam videla aj Z. D., ktorého K. N. udrel a kopol doňho, na čo Z. spadol na zem a hneď sa zdvihol a utekal, pričom aj ona uviedla, že nevidela na mieste skutku žiadne peniaze. Svedkyňa uviedla, že k tomuto skutku došlo tak isto hneď rána po 7.hodine. Z výsluchu svedkyne E. N. na hlavnom pojednávaní vyplynuli tie isté skutočnosti ako v prípravnom konaní, pričom uviedla, že k tomuto incidentu došlo asi o 12.00 hodine.

Z výsluchu svedkyne I. D. na hlavnom pojednávaní vyplynuli tie isté skutočnosti ako v prípravnom konaní, pričom pri tomto výsluchu navyše dodala, že na mieste skutku nevidela žiadne peniaze a na otázku uviedla, že k tomuto incidentu došlo asi o 13.00 hod. Svedkyňa E. D., družka obžalovaného využila na hlavnom pojednávaní svoje oprávnenie a nevyopovedala.

Z výsluchu svedkyne A. D., matky maloletého poškodeného Z. D., ktorá nebola vypočutá v prípravnom konaní iba na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v inkriminovaný deň varila obed, niekto po ňu prišiel s tým, že bijú jej syna Z., išla na ulicu I.Krasku a keď došla k synovi, videla, že leží na zemi a plače, na čo jej povedal, že ho zbili K. N. a následne jeho stará matka K. D. s ním išla do nemocnice na vyšetrenie a na otázku, či syn zvykne klamať, svedkyňa uviedla, že nie. Na otázku, či vie niečo o incidente jej sestry s obžalovaným v ten istý deň svedkyňa uviedla, že nevie.

Z výsluchu svedka X.K. D., vyšetrovateľa OR PZ vyplynulo, že nemá vedomosť o tom, že by matka poškodeného maloletého Z. D. a to K. D. sa mala dostaviť na políciu s nejakým oznámením v súvislosti s týmto skutkom.

Z výsluchu svedka S. W., vyšetrovateľa OR PZ Trebišov vyplynulo, že niekedy po dvoch dňoch po skutku bola za ním K. D. bez maloletého poškodeného a uvádzala mu, že obžalovaný skutok nespáchal, ale si myslí, že poškodený si iba vymýšľa, táto osoba nežiadala o výsluch, ale žiadala, aby znovu bol vypočutý maloletý poškodený, na čo uviedol, že na výsluch maloletého je potrebný súhlas dozorujúceho prokurátora a že v ďalšom konaní bude tento vypočutý rovnako ako aj ďalšie osoby. Na otázku, či pri tomto stretnutí K. D. spomínala aj nejakú finančnú hotovosť svedok uviedol, že to nemôže potvrdiť ani vyvrátiť. Na otázku, či pri prvom výsluchu obžalovaný bol pod vplyvom omamných látok svedok uviedol, že k výsluchu obžalovaného došlo v dostatočnom časovom odstupe od obmedzenia jeho osobnej slobody, takže nemohol mať v tom čase pozitívne alkoholické ani iné omamné látky. Uviedol, že nevie, či v čase výsluchu mal obžalovaný abstinenčné príznaky, teda obžalovaný sa netriasol a nebadal na ňom nič iné, ani že by mal nejaké problémy. Z výsluchu svedka Ing.T. J., príslušníka Mestskej polície Trebišov vyplynulo, že v deň voľieb 29.3.2014 vykonával hliadku v súvislosti s týmito voľbami s kolegom K., spoločne boli na ulici Ivana Krasku, kde malo dôjsť k nejakým nezhodám medzi dvoma rodinami a to N. a ešte nejakou inou rodinou po príchode na miesto sa nedialo nič, nachádzalo sa tam množstvo ľudí, zistili, že K. N. je doma, boli dnu v dome, videl, že je pod vplyvom omamných látok, určite bol sfetovaný a ďalšími osobami im bolo povedané, že nejaký malý chlapec išiel na lekárske vyšetrenie. U rôznych osôb zistili, že spor sa mal týkať vzťahu medzi obžalovaným a jeho družkou, ktorá mu údajne nechcela odovzdať maloleté dieťa, z výsluchu svedka C. K., príslušníka Mestskej polície v Trebišove vyplynulo, že v inkriminovaný deň zistil od tam sa nachádzajúcich ľudí, že obžalovaný mal biť nejakého malého chlapca, ktorý už medzitým mal odísť na vyšetrenie do nemocnice, navštívil spoločne s kolegom domácnosť obžalovaného, na obžalovanom videl, že bol mimo, nedalo sa s ním rozprávať,

ležal na posteli, akurát otec obžalovaného im povedal, že sa pobil s družkiným bratom, na čo išli k domu družky obžalovaného, ktorá povedala, že obžalovanému dieťa nevydá, pretože chodí opitý a sfetovaný. Obžalovaný sa mal domáhať vstupu do domu družky, čomu bránil jej brat a došlo k fyzickému útoku na brata jeho družky.

Z výsluchu znalkyne PhDr. H. Q. na hlavnom pojednávaní 9.10.2014 vyplynulo, že u maloletého Z. D. bola zistená zvýšená tendencia k vymýšľaniu a k predstieraniu, čo súvisí s jeho osobnostnými charakterovými vlastnosťami, nízkou úrovňou sociálneho úsudku a s vyššou mierou ovplyvniteľnosti, jeho správanie je podmienené aktuálnym emocionálnym prežívaním a potrebami, nevyklučuje sa, že obsah výpovede sa menil vplyvom iných osôb, na ktorých je maloletý citovo závislý. Na otázku, či mohol maloletý o priebehu skutku klamať krátko po jeho spáchaní znalkyňa uviedla, že pri vyšetrení zmenil svoju výpoveď s tým, že v čase bol „jak šalený“ a bol z toho v šoku, ale nevedel zdôvodniť, prečo ho obžalovaný mal vôbec biť, pri vyšetrení maloletý Z. uviedol, že nechce mať nič s tým, aby K. N. bol vo väzení, spomínal aj príbuzenský vzťah jeho starej matky s rodinou obžalovaného.

Zo znaleckého posudku znalcov MUDr.K. J. a MUDr.C. I. na duševný stav obžalovaného vyplýva, že u K. N. neboli zistené prejavy duševnej choroby, ide o nevyrovnanú simplexnú osobnosť s asociálnymi prejavmi, obžalovaný nie je duševne chorý, čiže chápe zmysel trestného konania a nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť, schopnosť rozpoznať protiprávnosť svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať v čase skutku bola u obžalovaného zmenšená len pod vplyvom alkoholu, ale nie podstatným spôsobom, išlo o ľahkú a stredne ťažkú opitost', ale nie patologickú. U obžalovaného bolo zistené zneužívanie návykových látok alkoholu a organických rozpúšťadiel s návykom a počínajúcou závislosťou, čo malo negatívny vplyv na jeho konanie v čase spáchania skutku a to odbrzdením vyšších citov morálnych, etických a sociálnych s poruchami správania a tým dochádza u neho k recidíve páchania trestných činov, v súčasnej dobe odporúčajú znalci vykonať odporúčanú protialkoholickú, protitoxikomanickú liečbu ambulantnou formou.

Zo znaleckého posudku znalkyne PhDr. H. Q., klinická psychológia, klinická psychológia dospelých vyplynulo, že rozumová výkonnosť u maloletého Z. D. je výrazne podpriemerná, vývin myslenia je iba na úrovni konkrétnych logických operácií, samostatne nepochopí logické súvislosti úloh ani podstatu a význam sociálnych situácií, tieto hodnotí prevažne iba na základe svojich potrieb, pocitov alebo názorov iných ľudí, čo v praxi znamená jeho vyššiu sugestibilitu, teda ovplyvniteľnosť. Pamäťové schopnosti sú v pásme priemeru, schopnosť zapamätania a uchovania reprodukcie udalosti aj po dlhšom časovom intervale nie je narušená, je schopný odlišovať realitu od svojich fantazijných predstáv, tendencia ku klamstvu nebola zistená. Schopnosť vnímania reality maloletým nie je narušená. U maloletého Z. D. sa zisťuje tendencia k vymýšľaniu a predstieraniu, čo súvisí s vývinom jeho osobnostných a charakterových vlastností, osobnosť je jednoduchá s nízkym rozhľadom a obmedzenými záujmami, odrážajúca špecifiká rómskej minority, nízkou úrovňou jeho sociálneho úsudku, dokáže si mechanicky osvojiť určité pravidlá, ale nedokáže samostatne chápať príčinnú súvislosť anticipovať vývin situácie, preto k problémom zaujíma skôr pasívny postoj, čaká riešenie od niekoho iného, snaží sa vyhovieť požiadavkám iných. Aktuálna situácia je maloletým vnímaná ako nadmerne zaťažujúca, čiastočne sa narušil jeho pocit bezpečia a istoty, chcel by bezproblémové a nekonfliktné vzťahy, aby sa problém riešili mimo neho a sám uvádza, „nechcem mať nič s tým, aby K. N. bol vo väzení“. U maloletého sa zisťuje vyššia miera sugestibility a ovplyvniteľnosti, na formovaní jeho charakterových a etických vlastností majú významný vplyv špecifiká rómskeho a etického kódexu, kde solidarita a súdržnosť je pre rómov dôležitou sociálnou normou, preto sa nevyklučuje u maloletého vplyv iných osôb na obsah jeho výpovede. V priebehu znaleckého dokazovania sa zisťuje, že maloletý Z. sa t.č. už stotožnil s tvrdením jeho babky K. D., že peniaze boli na druhý deň nájdené vo vrecku jeho nohavíc, pre maloletého je v tomto období dôležité, aby bol za svoje správanie pozitívne hodnotený a preto sa ochotne podriaďuje požiadavkám a pokynom ľudí, s ktorými má blízky citový vzťah, s najväčšou pravdepodobnosťou podlieha tlaku užšej rómskej komunity smerom k babke i k jej vnukovi bolo pozastavené ďalšie trestné stíhanie obžalovaného.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu a priloženej fotodokumentácie je zrejmé, kde malo ku skutku dôjsť.

Z lekárskej správy vydanéj traumatológom MUDr.N. K., NsP Trebišov vystavenej 29.3.2014 o 11.35 hod. vyplýva, že tento bol pobitý v cigánskom tábore, utrpel povrchové poranenia vlasatej kože hlavy, pohmoždenie tváre vľavo a stehna vľavo.

Zo zápisu o dychovej skúške K. N. zo dňa 29.3.2014 v čase o 20.21 hod. vyplýva, že tomu nebola nameraná žiadna hladina alkoholu v krvi.

Z rozsudku Okresného súdu Trebišov sp.zn. 7T/112/2007 právoplatného dňa 28.5.2007 vyplýva, že maloletý Z. D. bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti D. D., bytom Ivana Krasku , T..

Z charakteristiky Mesta Trebišov na obžalovaného vyplýva, že tento sa zdržiava zvyčajne v osade, kde je sústredená prevažná väčšina neprispôsobivých občanov , podľa zistení nebolo jeho správanie prerokúvané komisiou verejného poriadku. Zo správy z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice Šaca vyplýva, že obžalovaný vykonáva trest odňatia slobody od 29.3.2014, ústavný poriadok dodržiava, rešpektuje nariadenia príslušníkov, doposiaľ disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného vyplýva, že dňa 29.9.2012 bolo trestné stíhanie voči nemu podmienene zastavené, pričom sa osvedčil v skúšobnej dobe, trestným rozkazom tunajšieho súdu sp.zn.3T/181/2012, právoplatným dňa 15.12.2012 bol odsúdený pre prečin krádeže na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s uložením skúšobnej doby podmienene odsúdenia v trvaní 14 mesiacov, pričom na toto odsúdenie sa vzťahovala amnestia prezidenta republiky z 2.1.2013 a hľadá sa naňho akoby nebol odsúdený.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 5T/118/2013 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 26.11.2013 bol obžalovaný K. N. uznaný vinným zo zločinu lúpeže a podľa § 188 ods.2 Tr.zákona mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň mu bolo uložené protitoxikomanické a protialkoholické ochranné liečenie ambulantnou formou. Z rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn.8To/23/2014 zo dňa 19.5.2014 vyplýva, že odvolanie obžalovaného voči výroku o vine a treste bolo zamietnuté, ale bol zrušený napadnutý rozsudok vo výroku o uloženie protitoxikomanického a protialkoholického liečenia ambulantnou formou a bolo mu uložené ochranné protitoxikomanické a protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i vo vzájomnom súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1, ods.2 písm.a/ Tr.zákona, pretože dňa 29.3.2013 použil proti maloletému Z. D. násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, v prípade poškodeného ide o dieťa, teda o chránenú osobu. Obžalovaný sa v prípravnom konaní a to pri svojich dvoch výsluchoch priznal k spáchaniu skutku a tento ľutoval, skutok popísal tak ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný poprel spáchanie skutku, vyhlásil, že nie je vinný zo spáchania skutku, pripustil skutok iba čiastočne s tým, že napadol fyzicky maloletého Z. D. s tým však, že mu žiadne peniaze nezobral. Na vysvetlenie rozporov v jeho výpovediach v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní uviedol, že v prípravnom konaní vypovedal tak z dôvodu, že policajti mu uvádzali, že nebudú z toho žiadne následky a že bude pustený domov.

V prípravnom konaní obžalovaného zo spáchania skutku jednoznačne usvedčoval v deň spáchania skutku pri svojej výpovedi aj maloletý Z. D., ktorý popísal skutok zhodne ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku a rovnako ako ho popísal obžalovaný. Tento maloletý svedok však na hlavnom pojednávaní zmenil svoju výpoveď s tým, že obžalovaný ho iba fyzicky napadol, teda 2-krát udrel a kopol ležiaceho na zemi, ale žiadne peniaze mu nezobral, pretože tieto mal zasunuté v zadnom vrecku nohavíc. Po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania a požiadaní o vysvetlenie rozporov uviedol, že v prípravnom konaní si iba myslel, že obžalovaný mu zobral aj 2-eurovú mincu.

Nepriamo obžalovaného v prípravnom konaní zo spáchania skutku usvedčovala aj svedkyňa K. D., ktorá uviedla, že maloletému dala 2,-eurovú mincu, ktorý si ju chytil do ruky a s touto išiel vonku z domu, tak isto potvrdila, že potom čo počula vonku krik vybehla, videla na zemi ležiaceho vnuka, maloletého Z., ktorý jej povedal, že ho zbil K. N. a zobral mu 2-eurovú mincu, pričom videla utekať obžalovaného smerom od ulice X. Krasku. W. ako predchádzajúci svedkovia, ako obžalovaný a poškodený aj táto svedkyňa v prípravnom konaní pri svojom druhom výsluchu zmenila svoju výpoveď s tým, že potom čo sa vrátili z nemocnice z vyšetrenia s maloletým Gustávom, išli si asi o pol šiestej večer ľahnúť a po prebudení ráno našla na plachte na posteli X-eurovú mincu. V. zo spáchania skutku nepriamo usvedčuje aj svedkyňa C. T., ktorá v prípravnom konaní uviedla, že keď bola v inkriminovaný deň v dopoludňajších hodinách u svojej dcéry, približne okolo obeda pribehol K. N., teda obžalovaný, dal na stol pred dňu 1 ks 2-eurovej mince a povedal, že môže kúpiť cigarety. Svedkyňa pri svojom druhom výsluchu v prípravnom konaní využila svoje právo a vzhľadom k svojmu príbuzenskému vzťahu k obžalovanému nevypovedala. Na hlavnom pojednávaní táto svedkyňa taktiež zmenila časť svojej výpovedí keď uvádzala, že počula zvonku krik obžalovaného ako po rómsky kričí „baba,povedz,že som ti dal 2,-eurá, že ma policajti pustia“.

Na otázku, prečo túto skutočnosť neuvádzala v prípravnom konaní pri prvom výsluchu a rovnako pri svojom druhom výsluchu svedkyňa túto skutočnosť nevedela vysvetliť, iba tvrdila, že bola zo všetkého šokovaná.

Z výsluchov svedkov tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v inkriminovaný deň 29.3.2013 sa konali voľby do europarlamentu a z výpovedí týchto svedkov vyplynulo, že došlo k incidentu medzi obžalovaným a jeho družkou E. D., keď nafetovaný resp.opitý obžalovaný mal ísť za svojou družkou a žiadať od nej svoje maloleté dieťa alebo deti,čo jeho družka odmietla a následne ho mala biť násadou od metly a mal ho fyzicky napadnúť aj maloletý Z. D..

Z výsluchu týchto svedkov nebol ozrejmý čas tohto incidentu, podľa niektorých svedkýň malo k tomu dôjsť hneď ráno okolo pol siedmej hodine, niektoré svedkyne hovorili, že na obed, jedna zo svedkýň uviedla, že to malo byť asi o 13.00 hodine. Svedkovia, a to príslušníci Mestskej polície Trebišov uviedli, že k tomuto incidentu malo dôjsť okolo obeda. Z uvedeného je zrejmé, že okrem skutku dňa 29.3.2014 došlo aj k ďalšiemu incidentu medzi obžalovaným a jeho družkou E. D., pričom tento incident so skutkom obžaloby nemá nič spoločné, ide o dve samostatné udalosti.

Pokiaľ ide o hodnotenie výpovedí obžalovaného, maloletého svedka a ďalších svedkov, ktorí zmenili na hlavnom pojednávaní svoje výpovede z prípravného konania, súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovaný sa v prípravnom konaní deň po spáchaní skutku v čase keď podľa dychovej skúšky nebol pod vplyvom alkoholu sa priznal k spáchaniu skutku a tento opísal tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Z výpovede maloletého svedka v prípravnom konaní je tak isto zrejmé ako ku skutku došlo, tento skutok popísal rovnako ako obžalovaný, pričom k výpovedi tohto maloletého svedka Z. D. došlo niekoľko hodín po skutku. Spáchaniu skutku nasvedčujú aj pôvodné výpovede C. T. a K. D., C. T. uviedla v prípravnom konaní, že v dopoludňajších hodinách pred obedom jej do domu dcéry I. doniesol obžalovaný 2-eurovú mincu,aby si kúpila cigarety, pričom nepovedal odkiaľ má tieto peniaze. Táto svedkyňa zmenila svoju výpoveď na hlavnom pojednávaní, tvrdila, že vypovedal tak iba z dôvodu, že toto na ňu kričal obžalovaný zvonku, aby povedala polícii, že jej dal 2 eurá, že ho policajti pustia. Takéto tvrdenie v prípravnom konaní vôbec nebolo zaznamenané, súd poukazuje najmä na to, že túto skutočnosť v prípravnom konaní vôbec neuvádzal obžalovaný, ale ani maloletý svedok Z. D. a ani D. D.. Podľa názoru súdu ide zo strany svedkyne C. T. o prispôsobovanie sa novému skutkovému stavu, vymyslenému a zinscenovanému v prospech obžalovaného. Pokiaľ ide o zmenu výpovede svedkyne K. D. ohľadne nájdenia 2-eurovej mince v ranných hodinách dňa 30.3.2014 tvrdenie, že maloletý vnuk jej uviedol potom čo ho našla ležať na zemi, že obžalovaný ho iba napadol, ale nezobral mu 2-eurovú mincu, súd považuje rovnako za vymyslené v záujme privodiť obžalovanému oslobodenie spod skutku. V konaní bolo preukázané výsluchom svedka Regulu, vyšetrovateľa OR PZ, že skutočne sa táto osoba za ním po dvoch dňoch po skutku bola, ale túto skutočnosť neuvádzala, iba navrhovala, aby v konaní bol vypočutý Z. D., ale tento svedok nepotvrdil ani nevyvrátil, že by pritom spomínala, že bola nájdená aj 2-eurová minca. Súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ bol vymyslený následne po

skutku takýto scenár, obžalovaný zrejme určite o ňom nevedel, pretože aj pri svojom druhom výsluchu v prípravnom konaní po vyše troch mesiacoch sa k spáchaniu skutku opätovne priznal a tento ľutoval.

Súd zároveň poukazuje na skutkovú situáciu a výpovede svedkov aj v konaní 5T/118/2013, kde tak isto došlo k zmenám výpovedí svedkov, ktorí odsúdeného K. N. v prípravnom konaní usvedčovali a následne menili svoje výpovede s tým, že rovnako 5-eurová bankovka bola nájdená po skutku pri praní jeho vecí v byte jeho susedky, pričom bolo vyšetrovacím pokusom jednoznačne vyvrátená možnosť takéhoto nájdenia 5-eurovej bankovky. Z uvedeného vyplýva, že rovnako ako v prípade lúpeže, za ktorú bol K. N. v roku 2013 odsúdený pre totožný trestný čin, aj v tomto prípade došlo k rovnakému scenáru v záujme privodiť oslobodenie obžalovaného spod skutku obžaloby. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam súd zmenám výpovedí tak obžalovaného, maloletého svedka a ďalších svedkov považuje za nepravdivé, účelové, privodiť obžalovanému oslobodenie spod skutku obžaloby. Súd poukazuje, že v prípravnom konaní výpovede obžalovaného maloletého svedka a ďalších svedkýň navzájom kolidujú, sú totožné a popisujú skutkový dej tak ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku, pričom jednotlivé výpovede na seba najmä obžalovaného, poškodeného a svedkyne C. T. a K. D., navzájom sa dopĺňujú a tvoria ucelený obraz o skutku ako takom.

Podľa § 34 ods.4 Tr.zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd nezistil žiadne prirážajúce ani poľahčujúce okolnosti. Súd ukladal obžalovanému trest podľa § 43 Tr.zákona, teda ďalší trest, pretože ho odsudzuje za trestný čin, ktorý spáchal predtým, než bol trest uložený rozsudkom v konaní sp.zn.5T 118/2013 vykonaný. Je zrejme, že k spáchaniu teraz prejednávaného skutku došlo potom, čo v novembri 2013 súd vyhlásil odsudzujúci rozsudok vo veci zločinu lúpeže spáchaného v marci 2013, pričom v čase spáchania teraz prejednávaného skutku tento rozsudok ešte nebol právoplatný. Vychádzajúc z ustanovenia § 43 Tr.zákona súd nemohol uložiť trest odňatia slobody vyšší ako 5 rokov, pretože skôr uložený trest bol uložený v trvaní 7 rokov a tento ďalší trest nesmie prevyšovať najvyššiu výmeru dovolenú trestným zákonom pre tento druh trestu, čo predstavuje 12 rokov. Vzhľadom k okolnostiam spáchania skutku tento bol spáchaný na maloletej osobe, súd uložil obžalovanému trest pod najvyššiu výmeru, ktorú dovoľuje uložiť tento zákon pre tento druh trestu a to vo výške 4 rokov.

Keďže obžalovaný pred spáchaním tohto skutku nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, súd ho zaradil pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. O návrhu znalcov ohľadne nariadenia ochranného protitoxikomanického a protialkoholického liečenia ambulantnou formou súd nerozhodoval, pretože toto liečenie bolo už uložené v konaní 5T/118/2013

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.